

ישיבת מליאה מן המניין
יום ב', כ"ו בשבט תשפ"א, 8.2.2021

משתתפים:

מר ארקדי פומרנץ	-	ראש העיר
מר נעים חמד	-	סגן ראש העיר
מר יוגב אפוטה	-	סגן ראש העיר בתואר
מר יורי קוצ'ר	-	משנה לראש העיר
גב' לידיה רזניקוב	-	חברת מועצה
מר שלמה סויסה	-	חבר מועצה
מר טנוס נחלה	-	חבר מועצה
ער"ד כמיל עודה	-	חבר מועצה
ער"ד יוסף ברדא	-	חבר מועצה
ער"ד איימן שנאתי	-	חבר מועצה
מר מוטי בן דוד	-	חבר מועצה

מוזמנים:

מר אמנון אשל אסולין, מנכ"ל העירייה
ער"ד אורית טואף, היועצת המשפטית לעירייה

מר ספי בארי

מר אוהד איתאי

על סדר היום:

1. אישור חוק עזר למעלות תרשיחא העמדת רכב וחנייתו.

2. אישור פרוטוקולים:

פרוטוקול ועדת כספים 1/2021 מיום 1.2.2021

פרוטוקול הנהלה 1/2021 מיום 1.2.2021

פרוטוקול

א. פומרנץ, רה"ע: ערב טוב. אנחנו נתחיל מנושא אחד של שונות. אמנון, תציג אותו בבקשה.

בקשה לתוספת לסדר היום

א. אשל אסולין: בקשה לתוספת לסדר היום זה איסור צילום ותייעוד בישיבות המליאה, נוהג שהיה קיים בעירייה ואנחנו מחזירים אותו ולמעשה הישיבה גם מתומללת, גם מצולמת ומופצת ברבים. אז הבקשה היא לתוספת לסדר היום.

א. פומרנץ, רה"ע: אוקי. מי בעד בבקשה לא לצלם,

מ. בן דוד: רק שנייה, אפשר להתייחס?

א. פומרנץ, רה"ע: איך?

מ. בן דוד: אפשר להתייחס?

א. פומרנץ, רה"ע: אפשר להתייחס. כן.

מ. בן דוד: אפשר להבין בדיוק מה הסיפור?

א. אשל אסולין: לא, אין סיפור.

מ. בן דוד: לא, תסביר את הרציונל.

א. אשל אסולין: אז אני אסביר את הרציונל.

מ. בן דוד: כן.

א. אשל אסולין: הצילום מפורסם ברבים.

א. פומרנץ, רה"ע: אנחנו מצלמים,

א. אשל אסולין: כדי שלא יהיה,

מ. בן דוד: צילום מרחוק.

א. אשל אסולין: הצילום מפורסם ברבים.

מ. בן דוד: כן.

א. אשל אסולין: וכדי שלא יהיה שימוש שלא הולם ברבים אז אנחנו,

מ. בן דוד: אתה לא רוצה שקיפות? מה?

א. אשל אסולין: יש שקיפות מלאה. להיפך,

מ. בן דוד: מה מפריע לך,

א. פומרנץ, רה"ע: מוטי, אתה שואל, עונים לך.

מ. בן דוד: אני שאלתי אותנו. הוא דיבר, אני שאלתי אותנו.

א. פומרנץ, רה"ע: אז אני אומר לך אתה שואל, הוא עונה לך, אתה שואל עוד

פעם.

מ. בן דוד: נכון. אני רוצה לדעת,

א. פומרנץ, רה"ע: אז אומרים לך,

מ. בן דוד: מה אתה עושה.

א. פומרנץ, רה"ע: אמרו לך, סליחה אמנן.

מ. בן דוד: אנחנו במדינה דמוקרטית.

א. פומרנץ, רה"ע: מצוין.

מ. בן דוד: מה אתה מונע ממני לצלם?

א. פומרנץ, רה"ע: עקב כך שאנחנו במדינה דמוקרטית יש צילום, יש תמלול, יש

כל מה שאתה צריך, מקבלים את זה,

מ. בן דוד: אז מי שרוצה שיראה את התמלול. אני מותר לי לצלם את עצמי.

א. פומרנץ, רה"ע: מותר לך, מותר לנו להעלות לסדר יום,

מ. בן דוד: אני נבחר ציבור, אני לא אחד מבחון. אני נבחר ציבור.

א. פומרנץ, רה"ע: מותר לנו להעלות לסדר יום מה שמקובל במדינת ישראל.

מ. בן דוד: האם מה שאתה עושה זה בעקבות זה שאני מצלם,

א. פומרנץ, רה"ע: ממש לא.

מ. בן דוד: אז מה הבעיה?

א. פומרנץ, רה"ע: בעקבות זה ששמים את הסרטונים לא נכונים. זה הכול.

מ. בן דוד: מי שם?

א. פומרנץ, רה"ע: זה לא משנה. לא משנה. אחד מהם זה גם אתה. גם אתה. גם

אתה, כן.

מ. בן דוד: אז אתה מונע מנבחר ציבור,

א. פומרנץ, רה"ע: לא.

מ. בן דוד: לצלם את עצמו,

א. פומרנץ, רה"ע: לא, לא, לא. אתה מטעה.

מ. בן דוד: בוודאון,

א. פומרנץ, רה"ע: אתה מטעה את האנשים.

- מ. בן דוד: אז בוא תגיד לי מה.
- א. פומרנץ, רה"ע: אז אמרתי לך יש,
- מ. בן דוד: מותר לי לצלם?
- א. פומרנץ, רה"ע: לא, אסור. זה מה שאני רוצה להעלות שלא תצלם. שתשתמש בכל מה,
- מ. בן דוד: אתה מפחד, אתה מפחד שיראו את האמת.
- א. פומרנץ, רה"ע: אני מבקש ממך,
- מ. בן דוד: מה אתה עושה?
- א. פומרנץ, רה"ע: אני מבקש ממך,
- מ. בן דוד: מה אתה עושה?
- א. פומרנץ, רה"ע: אני אמרתי לך מה אנחנו עושים.
- מ. בן דוד: אנחנו מדינה דמוקרטית.
- ט. נחלה: מוטי, סליחה רגע.
- מ. בן דוד: כן.
- ט. נחלה: אני שומע אותך שאתה מוציא את הסרטונים שלך בישיבות. אמת?
- מ. בן דוד: אני אוציא מה שאני רוצה. מדינה דמוקרטית.
- ט. נחלה: לא. דמוקרטיה זכותך,
- מ. בן דוד: נכון.
- ט. נחלה: אבל אני רואה שאתה פה מטעה את הציבור. למה?
- מ. בן דוד: אני לא מטעה,
- ט. נחלה: תשמע אותי.
- מ. בן דוד: כן.
- ט. נחלה: אתה מטעה את הציבור. למשל אתה מכוון שאלה לראש העיר ואתה מדבר מה שאתה רוצה ואתה מונע, מפסיק את ההקלטה ואתה לא נותן לראש העיר לענות לך ואתה כאילו עשית את העבודה מה שמתאים לך. אני חושב שפה אתה מטעה את הציבור,
- א. פומרנץ, רה"ע: הקלטה סלקטיבית.
- מ. בן דוד: אתה טועה. אתה טועה.
- א. פומרנץ, רה"ע: הקלטה סלקטיבית.
- ט. נחלה: תשמע,

- מ. בן דוד: אתה טועה. מותר לי, מותר לי להקליט מה שאני רוצה. הרי אם זה מוקלט שם, אם זה מוקלט שם,
א. פומרנץ, רה"ע: גם אונליין.
מ. בן דוד: גם שם שומעים אז מה הבעיה?
א. פומרנץ, רה"ע: הבעיה היא,
מ. בן דוד: הרי אתה יכול להוכיח אחרת אם זה לא נכון.
א. פומרנץ, רה"ע: אני לא רוצה להוכיח שום דבר.
מ. בן דוד: נו אז מה הבעיה שלך?
א. פומרנץ, רה"ע: מדינה דמוקרטית.
מ. בן דוד: אז מה הבעיה שלך שאני אצלם את עצמי?
א. פומרנץ, רה"ע: מסבירים לך שיש,
א. אשל אסולין: מוטי, אני אתייחס רגע. קודם כל זה היה נוהג שקיים גם במליאה הזאת,
מ. בן דוד: איפה נהוג ככה.
א. אשל אסולין: והוא עבר,
מ. בן דוד: תמיד צילמו.
א. אשל אסולין: רגע. עבר ב-2014 ויש לי פה את מה שהוחלט,
מ. בן דוד: מה?
א. אשל אסולין: רגע. עכשיו מותרת,
מ. בן דוד: מתי שנוח לכם להזכיר את תקופת בוחבוט אתה מזכיר. הבנתי. אה ארקדי, מתי שנוח לך להזכיר את תקופת בוחבוט אתה מזכיר. מתי שלא נוח לך לא. מה אתה,
א. פומרנץ, רה"ע: למה? אתה רואה,
מ. בן דוד: מה אתה רוצה לעשות? פה דמוקרטיה.
א. פומרנץ, רה"ע: ראית סרטונים שלי שאני צילמתי כאן?
מ. בן דוד: דמוקרטיה. כן, ראיתי שזרקת פה מיקרופונים, אבל זה לא קשור.
א. פומרנץ, רה"ע: זה אני צילמתי או אותי צילמו? אותי צילמו, לא אני צילמתי.
מ. בן דוד: למה צילמו?
א. אשל אסולין: ברשותך מוטי,
מ. בן דוד: למה צילמו?

- א. פומרנץ, רה"ע: כי יש מצלמה. גם פה.
- מ. בן דוד: בתקופת בוחבוט ישבת פה עם אנשים שצילמו אותך,
- א. פומרנץ, רה"ע: הבנתי. אתה,
- מ. בן דוד: שצילמו אותך. אני נבחר ציבור, מותר לי לצלם את עצמי.
- א. אשל אסולין: רגע, אז בוא, אז אני אקריא,
- א. פומרנץ, רה"ע: מותר לך להשתמש,
- מ. בן דוד: אחרים היה מותר להם, אז לי נבחר ציבור אסור?
- א. פומרנץ, רה"ע: חברים בבקשה, אנא, אני רוצה להעלות להצבעה.
- מ. בן דוד: איזה חוצפה. איזה חוצפה.
- א. פומרנץ, רה"ע: אני רוצה להעלות להצבעה.
- מ. בן דוד: דיקטטורה לשמה. דיקטטורה לשמה.
- א. אשל אסולין: שנייה, אני רוצה רגע להקריא. רק שנייה, אני אקריא. "מותרת מועצת עיר להגביל את דרכי התיעוד של דיוני המועצה, אם תיעוד כמו הקלטה וצילום פרטניים עלול לשבש את תקינות הדיונים ועל מנת למנוע שימוש סלקטיבי בחומר מוקלט מצולם באופן אשר עלול להוציא דברים מהקשרם".
- מ. בן דוד: מה הוצא מהקשרו?
- א. אשל אסולין: אתה יכול לקחת את כל הצילום שקיים ולעשות איתו מה שאתה רוצה כי זה מפורסם גם לציבור.
- מ. בן דוד: צילום לא איכותי בעליל.
- א. אשל אסולין: לכן אמרנו,
- מ. בן דוד: לא איכותי בעליל. לא רואים כלום מהצילום הזה. מה זה לקחת אותו? מה אתה רואה? אתה יכול להראות לי,
- א. אשל אסולין: מה שאתה רוצה.
- מ. בן דוד: אתה יכול להראות לי בפייסבוק מה רואים?
- א. פומרנץ, רה"ע: בבקשה, יש עוד מישהו שרוצה להתייחס?
- מ. בן דוד: אתה יכול להראות לי בפייסבוק מה שאתם רואים?
- א. פומרנץ, רה"ע: מוטי, יכולים להתייחס עוד חברים שלך?
- מ. בן דוד: בשמחה רבה.
- א. פומרנץ, רה"ע: או שלנו? סליחה.

- מ. בן דוד: גם שלי.
- כ. עודה: אני מבקש להפנות לשאלה ליועצת המשפטית האם הדבר הזה נבדק ברמה המשפטית ומה עמדתך?
- עו"ד טואף: הוא נבדק ברמה המשפטית. בשנת 2014 כבר נתתי חוות דעת למליאה וזה על סמך פסיקה של עיריית הרצליה שהיא הפסיקה המחייבת נכון להיום שבמקומות שבהם מועצת העיר מוציאה תיעוד ותמלול של הישיבה שזה בדיוק מה שקורה פה, יש אפשרות למועצת העיר לאסור הקלטה פרטית של כל מאן דהו, חבר מועצה או מבקר.
- כ. עודה: אני רק סבור, ובנוסף יש, ראש העיר הוא יו"ר הישיבה והוא יכול גם להחליט על הסדר. אז יש שיגידו שבכלל זאת החלטה של ראש העיר. כן מביאים את זה לפה לישיבה כי לפי הפסיקה שהיתה בעיריית הרצליה מועצת העיר רשאית לקבוע שלאור התיעוד והתמלול הקיים אין צורך,
- כ. עודה: אני סבור,
- עו"ד טואף: זו החלטה סבירה שעמדה במבחן,
- כ. עודה: אני רק סבור שמאחר והמדובר בסוגיה שיש עליה חוות דעת ולו משנים עברו ויש פסיקה ויש אספקטים משפטיים, היה מן המידה הטובה להביא את חוות הדעת,
- מ. בן דוד: נכון.
- כ. עודה: בפני חברי מועצת העיר,
- מ. בן דוד: נכון.
- עו"ד טואף: בשביל זה אני גם יושבת פה.
- מ. בן דוד: לא, לא, סליחה. אנחנו נבחר ציבור.
- א. פומרנץ, רה"ע: מוטי, אתה לא חייב להפריע,
- מ. בן דוד: אנחנו נבחר ציבור.
- א. פומרנץ, רה"ע: כל פעם לבן אדם שנואם.
- מ. בן דוד: כואב לך, אני יודע. כואב לך.
- א. פומרנץ, רה"ע: למה כואב לי?

מ. בן דוד: כואב לך.

א. פומרנץ, רה"ע: הוא מדבר, אתה קוטע אותו. למה כואב לי?

עו"ד טואף: אין בעיה להעביר לחברים את חוות הדעת.

א. פומרנץ, רה"ע: בסדר, אחרי הישיבה נעביר את החוות דעת.

כ. עודה: עו"ד טואף,

עו"ד טואף: יש חוות דעת,

כ. עודה: אני לא מנבא עתידות. כשכותבים בסעיף שונות אין לי דרך, לא לי

ולא לחבריי לדעת תחת הכותרת הזו מה יש באמתחתנו ומה עומד

לנגד עינינו. כך שלבוא ולהגיד אני צריך כל פעם כשיש שונות

לצאת מהנחה שיש דברים אקוטיים תחת הכותרת שונות נראה לי

שזה קצת מרחיק לכת.

עו"ד טואף: אבל ההתייחסות שלי עכשיו אליך ניתנה לשאלה שלך האם זה

חוקי לאסור הקלטות. ואמרתי כן, זו החלטה סבירה שעברה מבחן

פסיקה.

א. פומרנץ, רה"ע: אוקי. עוד משהו, חברים?

י. ברדא: כן, אני רק רוצה לומר משפט. גם אם עברנו את המשוכה שמדובר

באקט חוקי ויכול להיות אקט חוקי בנסיבות מסוימות, אני סבור

שלפעמים עשיית הדבר אינה רק נגזרת או צדקת עשיית הדבר

אינה רק נגזרת מהיותו חוקי או לא חוקי. אוי ואבוי לנו אם אנחנו

רוצים להכשיר דברים לא חוקיים, זה כבר פסה. אנחנו מדברים על

דברים חוקיים.

דברים חוקיים גם הם בשיקול דעת. אני סבור שצריך להתיר לכל

מי שנמצא באולם לצלם כל עוד הוא עומד בפסקה שהוא לא

מפריע. כך אני סבור.

מ. בן דוד: נכון.

א. פומרנץ, רה"ע: אוקי. ובנימה חיובית זאת מי בעד הבקשה,

מ. בן דוד: רגע, יש פה התייחסות.

י. ברדא: אני רוצה רגע לשאול רגע. אם זה כבר אושר ב-2014,

מ. בן דוד: נכון.

- י. ברדא: בזמן שאני ואתה היינו שם אז למה אתם מביאים את זה בכלל לאישור נוסף? למה צריך להעלות את זה שוב.
- א. פומרנץ, רה"ע: מדינה דמוקרטית, יוסי. עכשיו בן אדם אמר, עכשיו אני כראש העיר רואה צורך בכך עקב אחד, יש הוצאות סלקטיביות של הסרטונים. ושנית, פשוט צריך לרענן גם, מ. בן דוד: אני רואה שאתה מסתכל הרבה בסרטונים.
- א. פומרנץ, רה"ע: את כללי המשחק שישנם במדינת ישראל. מ. בן דוד: אתה לא ישן בלילה.
- א. פומרנץ, רה"ע: אתם כעורכי דין יודעים. כן. י. ברדא: זה אושר כבר. אני אומר זה אושר ב-2014, א. פומרנץ, רה"ע: אז אנחנו רוצים לאשר את זה במליאה, י. ברדא: אנחנו לא מאשרים דברים שכבר אושרו. דבר שני, ארקדי, דבר שני אני גם לא מבין למה צריך לעשות את זה בצורה כזאת, זאת אומרת אם אתה בכל זאת רוצה להעביר את זה לאישור נוסף תעלה את זה על סדר היום שנדע על מה מדובר. מ. בן דוד: כולל המלל המשפטי. י. ברדא: אבל אל תעשה את זה בהפתעה. א. פומרנץ, רה"ע: יוסי, באנו הסברנו, זה דבר פשוט. י. ברדא: ארקדי, במקרה הזה אני חושב שזה מצולם וזה בסדר, א. פומרנץ, רה"ע: מצוין. אז תצביע בעד. י. ברדא: אני לא אוהב את השיטות האלה שכל אחד בא ומצלם את עצמו. אבל שוב זה כבר אושר ב-2014, א. פומרנץ, רה"ע: אני רוצה שהמליאה שלנו תאשר, תרענן את הדברים ותאשר, כי אני לא רוצה עכשיו עם כל זה להתחיל מוטי מרגע זה תוציא כי מאושר שם. נאשר את זה יפה היום כמדינה דמוקרטית עכשיו, במיוחד שגם אתה לא רואה בזה פסול, מ. בן דוד: דיקטטורה, לא דמוקרטיה. א. פומרנץ, רה"ע: אז אני מבקש מכאן, ש. סויסה: ארקדי שאלה. כל חבר מליאה יכול מתי שהוא רוצה לקחת את הסרטון ולראות?

א. פומרנץ, רה"ע: חד משמעית, כל תושב. אנחנו מצולמים עכשיו. שלמה, אנחנו מצולמים עכשיו באונליין. זה משודר אונליין.

י. ברדא: ארקדי, אבל כן אני רוצה לתת את הדגש, מה שנאמר פה הסרטון באיכות מאוד מאוד גרועה. זאת אומרת אי אפשר לראות,

א. פומרנץ, רה"ע: נשפר. נשפר.

מ. בן דוד: מה זה נשפר? זה פייסבוק.

א. פומרנץ, רה"ע: נשפר.

מ. בן דוד: מה זה נשפר?

א. פומרנץ, רה"ע: בסדר, תפנה לפייסבוק.

מ. בן דוד: אתה יודע טכנולוגיה.

א. פומרנץ, רה"ע: נשפר.

מ. בן דוד: לא, מה זה תפנה לפייסבוק?

א. פומרנץ, רה"ע: אנחנו יש לנו, זה בדיוק, יש לנו גם תמלול ותיעוד. אין שום

בעיה. חברים, בנימה חיובית זאת אני מבקש הצבעה. מי בעד

בבקשה? מי נמנע? יוסי נמנע. מי נגד? אוקי. תודה רבה. סעיף

הבא בבקשה.

א. אשל אסולין: אז למעשה מרגע זה אפשר לאסור צילום.

מ. בן דוד: אורית, אני רוצה לדעת גם אם זה אכפו את זה. אכפו את זה מ-

2014 הם אכפו את זה.

א. פומרנץ, רה"ע: אנחנו נאכוף את זה עכשיו.

עו"ד טואף: אם כתבתי דעת כנראה מישהו ביקש.

מ. בן דוד: לא, השאלה אם אכפו, שאלתי אם אכפו.

עו"ד טואף: אני חושבת שראש העיר עכשיו העלה את זה,

מ. בן דוד: לא, לא, אני מדבר על ההיסטוריה אם אכפו.

עו"ד טואף: אני לא,

מ. בן דוד: מה את לא? תעני. לי לא זכור שאכפו, אנשים פה ישבו וצילמו.

א. פומרנץ, רה"ע: אני מבקש, יוסי בוא, יש סדר היום.

מ. בן דוד: אנשים פה ישבו וצילמו. גם אותו צילמו.

א. פומרנץ, רה"ע: יש סדר היום בבקשה.

מ. בן דוד: גם אותו צילמו.

א. פומרנץ, רה"ע: סיימנו את הסעיף הראשון. תודה רבה.
(מדברים ביחד)

א. פומרנץ, רה"ע: מוטי, אני מבקש ממך להיות בסדר. אורית,
מ. בן דוד: האם זה בוצע בפועל.

א. פומרנץ, רה"ע: אורית, אני מבקש ממך לעצור את הוויכוח. סיימנו בנושא
הראשון. בבקשה לעצור את,
י. ברדא: אגב זה לא על סדר היום,

מ. בן דוד: נכון.

כ. עודה: לא, זה שונות.

א. פומרנץ, רה"ע: בסדר, זה היה שונות. אין בעיה. אם אתה רוצה להעלות את
זה,
י. ברדא: אבל ארקדי,

א. פומרנץ, רה"ע: יוסי, מדינה דמוקרטית, הכול בסדר.

י. ברדא: רגע, רק שאלה אחת, ארקדי ברשותך, שאם יש פה סעיף שונות
שחוזר על עצמו כל פעם, זה אומר שגם אני יכול בכל ישיבה לבוא
ולהעלות מה שבא לי,

מ. בן דוד: אתה לא יכול.

י. ברדא: סעיפים על סדר היום,

א. פומרנץ, רה"ע: שמעת מה אמר חבר שלך?

י. ברדא: אז למה אתם יכולים לעשות, אז למה אתם עושים את זה?

א. פומרנץ, רה"ע: כי אני יו"ר הישיבה ומותר לי אם יש צורך לכל מיני דברים,
אני יכול, אורית תתקני אותי אם אני טועה, לתוספת לסדר יום,
אם זה לא נושאים קריטיים,

עו"ד טואף: לבוא ולטעון נגד הסעיף אחרי הצבעה?

א. פומרנץ, רה"ע: זה גם,

י. ברדא: לא, רגע, רגע, אורית שנייה.

א. פומרנץ, רה"ע: יוסי בוא, אני מבקש, חברים, סעיף הבא.

י. ברדא: האם אנחנו יכולים להעלות,

א. פומרנץ, רה"ע: סעיף הבא. אורית, אני מבקש סעיף הבא. כן חברים.

שאלות

א. אשל אסולין: הוגשה שאילתה ע"י מוטי בן דוד בנושא קרית החינוך ולמעשה בתוך השאילתה, אני לא אקריא את כולה אבל הטענה בגדול המרכזית שקרית החינוך הפכה לסוג של "מזבלה עירונית". ושתי שאלות שמוטי שואל: האחת, מבקש לדעת מה סוג האשפה שנזרק במקום,

מ. בן דוד: יש יותר שאלות.

כ. עודה: אפשר, אמנן, אתה יכול להגביר את הקול במקצת בבקשה?

א. אשל אסולין: אמרתי מוטי בן דוד הגיש שאילתה על קרית החינוך. בגדול, אני לא אקריא את כל הטענה, אבל מדובר על זה שמוטי טוען שזה הפך להיות "מזבלה עירונית" ללא אישור וללא זה, והוא שואל שתי שאלות מרכזיות, מוטי, שאני בסוף המסמך שלך אתה שואל אותן. שתיים עיקריות:

מבקש לדעת מה סוג האשפה שנזרק שם. עפ"י התמונות בלבד מדובר באשפה ביתית, גזם וגרוטאות.

והשאלה השנייה, מבקש לקבל תשובה האם ישנו היתר לעיריית מעלות להפיכת קרית החינוך למזבלה עירונית או לתחנת מעבר לזבל עירוני. זה שתי השאלות המהותיות.

ולצורך העניין יש פה תשובה שאני גם אקריא אותה שכתבנו אותה: בחודש האחרון נערך מבצע גדול בעיר של גיזום כ-300 עצים ברחבי העיר, עם הסכם מסודר עם קבלן פינוי יחד עם קק"ל וכל הגורמים הרלוונטיים. המבצע הזה דורש נקודת איסוף של הגזם כדי בסופו של דבר להביא לשמה מקצצת שגורסת את זה ואנחנו את החומר שופכים חזרה בתוך הגינות בעיר. אז לצורך האשפה מה שמרוכז שמה מבחינתנו כרגע בחודש האחרון זה גזם כדי שבסופו של דבר נחזיר אותו לתוך הגינות בעיר. לגבי המזבלה, באופן קבוע או זמני?

כ. עודה:

א. אשל אסולין: לא, לא, לא. זה ביום רביעי, עפ"י תוכנית מסודרת עם הסכם עם הקבלן ביום רביעי מגיעה המגזזת, אני מניח שייקח מספר ימים

לפנות את כל אותו קיצוץ של הגזם חזרה לתוך הגינות הציבוריות
ברחבי העיר.

י. ברדא: אבל בתוכנית כתוב שזה צריך להיות כל הגזם הזה,

א. אשל אסולין: הגזם נקודתית כדי לרכז, לא היה לנו מקום אחר לרכז החלטנו
ששם יהיה הריכוז, אבל מתוך זה שאנחנו מפנים את זה אמרתי,
כמו שאמרתי השבוע מתחיל הפינוי אחרי שזה יקוצץ.
לגבי הפסולת האחרת, נשפכה שמה בעבר, אני לא יודע לשים
תאריך אבל זה מספר שנים, גם אפשר לראות את זה, פסולת בנין
ופסולת גושית. אין שמה פסולת ביתית. פסולת בנין ופסולת
גושית.

אנחנו לפני 3 חודשים בערך עשיתי שם סיור, ראיתי את זה ואנחנו
בהליך של הצעות מחיר כדי לפנות את כל הדבר הזה. בהחלט יש
שמה מצב שאני אומר לך שבחלקו ניצלו את זה קבלנים, בחלקו
אני יודע שגם העירייה עשתה שמה אי אילו פינויים. אני לא יודע
לשים את התאריך, זה משהו שנמשך מספר שנים. אנחנו בהליך של
הצעות מחיר. מספר שנים ואתה יכול לבוא לראות,

מ. בן דוד: אתה לא יודע על מה אתה מדבר.

כ. עודה: המקום פרוץ או,

מ. בן דוד: אתה לא יודע על מה אתה מדבר.

א. אשל אסולין: לא, לא. שמנו,

מ. בן דוד: אתם סגרתם את המקום. התשובה של ארקדי הייתה,

א. אשל אסולין: רגע, רק שנייה.

א. פומרנץ, רה"ע: מוטי, אנא ממך, לא להפריע,

א. אשל אסולין: תן לי לסיים את התשובה.

א. פומרנץ, רה"ע: לא להפריע בבקשה.

מ. בן דוד: אז כשאני מדבר אל תפריע. בסדר?

א. אשל אסולין: מכיוון שראינו את המפגע הזה ואף אחד לא הכריז על המקום הזה
כמזבלה ביקשתי להביא לי הצעות מחיר לפינוי. הוגשה לנו הצעה
אחת. בימים הקרובים תוגש עוד הצעה ואנחנו נצא להליך מכרזי.

מדובר בסכום כסף לא מבוטל, נצטרך לפנות את זה ולהשיב את המצב לזה שהקריה הזאת היא לא מזבלה. לגבי יתר המבנה וזה כשיוחלט על פרויקט שמה נעשה אותו, אבל כל זה יפונה לאחר שנקבל הצעות מחיר.

כ. עודה: אמנון, המקום הזה פרוץ,

א. אשל אסולין: לא, לא. הוא סגור. פרצו לנו, אני אומר לך מהיום שאני פה פרצו לנו את המנעולים מספר רב של פעמים. אנחנו הולכים לשים שמה גם מצלמות כדי שננסה להתחקות אחרי מי עושה את הדבר הזה. ויהיו שמה לפחות שני שערים שאני הנחיתי, יש שמה שני שערים, הם יהיו נעולים עם מנעולים, עם מצלמה כדי לעקוב אחרי הדבר הזה כי בהחלט זה מפגע שאנחנו לא רוצים אותו.

מ. בן דוד: עכשיו יש שמה,

א. פומרנץ, רה"ע: בנוסף אני, מוטי שנייה, בנוסף אני רוצה להגיד חברים, ההצעה שהגשת היא לא הייתה בזמן, עם כל זה אנחנו מכבדים כל הצעה שמגיעה, גם לא בזמן, כי יכולנו לדחות את זה לחודש הבא.

מ. בן דוד: אז היית דוחה.

א. פומרנץ, רה"ע: אין ברצוננו לדחות דברים אז הגשנו ואנחנו עונים לך כאן.

מ. בן דוד: אני רוצה להתייחס.

א. פומרנץ, רה"ע: אז תודה רבה על השאילתה. הלאה.

מ. בן דוד: אני רוצה להתייחס. סליחה.

א. פומרנץ, רה"ע: אין מה להתייחס. זאת שאילתה,

מ. בן דוד: אני רוצה להתייחס.

א. פומרנץ, רה"ע: אני לא רוצה,

מ. בן דוד: בוא הנה, אתה דיקטטור אתה. אני רוצה להתייחס.

א. פומרנץ, רה"ע: אני מזהיר אותך פעם ראשונה.

מ. בן דוד: אני רוצה להתייחס.

א. פומרנץ, רה"ע: זה שאילתה.

מ. בן דוד: אני רוצה להתייחס למה שהוא אמר.

א. פומרנץ, רה"ע: אני מזהיר אותך פעם שנייה.

מ. בן דוד: אני רוצה להתייחס למה שהוא,

- א. פומרנץ, רה"ע: תשמע מה אני אומר, אתה תשמע מה,
מ. בן דוד: זו שאילתא שלי, הוא לא ענה על כל השאלות.
- א. פומרנץ, רה"ע: תשמע מה אני אומר לך.
מ. בן דוד: מה זה תשמע מה אני אומר לך?
א. פומרנץ, רה"ע: כי פעם הבאה, אני מזהיר אותך פעם שלישית,
מ. בן דוד: אתה לא מאיים עלי. לא מאיים עלי.
א. פומרנץ, רה"ע: לא מאיים אז תוציאו אותו בבקשה.
מ. בן דוד: בושה.
א. פומרנץ, רה"ע: פעם שלישית, תוציאו אותו בבקשה.
מ. בן דוד: אתה בושה לאנושות.
א. פומרנץ, רה"ע: סעיף הבא.
מ. בן דוד: אתה בושה. אתה בושה.
כ. עודה: זה לא יפה שכל פעם,
מ. בן דוד: תתבייש לך. תתבייש לך.
א. פומרנץ, רה"ע: אני באמת מתבייש. אני מתבייש שציבור,
מ. בן דוד: אתה תתבייש,
א. פומרנץ, רה"ע: שציבור בחר אותך מתנהג בצורה כזאת.
מ. בן דוד: הדבר היחידי שעשית וכתוב על שמך מזבלה בקרית חינוך. זה
הדבר היחידי שעשית עד היום.
א. פומרנץ, רה"ע: כל הכבוד.
מ. בן דוד: ו-30 מיליון שקל,
א. פומרנץ, רה"ע: מוטי,
מ. בן דוד: לא עשית כלום וגם לא תעשה כי אתה לא יודע לעשות כלום.
א. פומרנץ, רה"ע: תצא בבקשה לפני שיוציאו אותך.
מ. בן דוד: וואו, וואו, הפחדת אותי.
א. פומרנץ, רה"ע: תודה רבה. נחכה לך להצבעה בסעיף הבא. כן, בבקשה סעיף
הבא.

(מדברים ביחד)

- א. פומרנץ, רה"ע: בסדר גמור, נעים לו להיות בחוץ, בשמחה. שיעשה מה שנוח
לו.

1. אישור חוק עזר למעלות תרשיחא העמדת רכב וחנייתו

א. אשל אסולין: חברים, לגבי הזימון לשיבות, אז קיבלתם שני זימונים לשיבות מן המניין. אני מאחד את השיבות, אחד זה נושא חוק עזר והעמדת רכה וחנייתו והשניים זה הפרוטוקולים. אז לגבי חוק עזר למעלות תרשיחא,

י. ברדא: מה זאת אומרת אתה מאחד?

א. אשל אסולין: הזימון יצא פעמיים. אני למעשה עושה רצף אחד של ישיבה, אנחנו נדון בכל הנושאים שקיבלתם, אבל רצף אחד של ישיבה ולא נעצור באמצע.

חוק עזר למעלות תרשיחא, למעשה הרשות המקומית נדרשת עפ"י הכללים במינהל תקין להעביר חוקי עזר. החוק עזר הזה עבר שלבים, תיכף אורית תתאר את זה, ולאחר שהוא יאושר פה אנחנו נעביר אותו למשרד הפנים. אורית בבקשה, תסבירי לגבי החוק.

עו"ד טואף: למעשה יש לנו כבר חוק עזר קיים בנוגע לחניה. קנסות על עבירות החניה הם עפ"י תעריפים ארציים. וכמו שאמנן ציין אנחנו מחויבים להתאים את חוקי העזר שלנו לפורמטים המעודכנים של משרד הפנים ולבצע עדכונים.

אז פה מובא לפניכם נוסח של אישור שהוא פורמט של משרד הפנים, חוק עזר מוצע לפי נוסח שאישר משרד הפנים. לקחנו יועץ כלכלי שעשה תחשיב של תעריפי החניה במידה ותתקבל החלטה של הנהלת העיר על מדיניות של כחול לבן. וזה מובא לאישורכם.

א. פומרנץ, רה"ע: אני רוצה להקדים, אני אתן לכם, ברור שתתייחסו, חברים, אני רק מילה אני רוצה להגיד לכם פה, להקדים אולי מה שנקרא תרופה למכה. אנחנו מתכוונים,

י. ברדא: למה מכה? למה מכה?

א. פומרנץ, רה"ע: תרופה.

י. ברדא: אבל למה מכה?

א. פומרנץ, רה"ע: לא יודע. למה אומרים ככה אני לא יודע.

י. ברדא: מכה לציבור, כן.

א. פומרנץ, רה"ע: אוקי. לא, זה לא מכה לציבור, אנחנו מדברים פה אך ורק כרגע על, ואני אומר והכול מוקלט פה, אנחנו מדברים לעתיד כשנפעל אנחנו נפעל אך ורק למרכזים מסחריים כדי, י. ברדא: אבל האישור פה הוא אישור של חוק עזר.

א. פומרנץ, רה"ע: אישור של חוק עזר, כן. אבל אנחנו נחליט כהנהלה, עוד פעם יכולים להחליט על צביעה של כל מדרכה בכל רחוב. לא, אני אומר את זה מראש. אנחנו מדברים אך ורק על מרכזים מסחריים שנכון להיום הרבה, באמת הרבה מהעסקים פנו אלינו וביקשו לפנות להם את החניה. אין בעיה, אנחנו נעשה כמו ביקנעם, כמו ביג בנהריה, כמו ביג כרמיאל, 3 שעות חינם. באמת אין שום בעיה לבוא ו-3 שעות חינם לקבל את החניה ואז אתה יוצא. אם אתה רוצה סעודה במסעדה ולשבת ולקנות משהו, אין שום בעיה. אבל לאחר 3 שעות הולכים ומשלמים, מה שבדרך כלל לא קורה. למה עושים את זה? כי הרבה אנשים שמים את הרכב, לוקחים את האוטובוסים, לוקחים מוניות או שבאים לעבודה, שמים באזור תעשייה חונים שם ואז העסקים בוכים ונפגעים מבחינת התשלומים.

מכאן חברים, מי שרוצה להתייחס, בבקשה. י. ברדא: כן. אז ככה, קודם כל אני מבין שאתם מדברים באמת על מרכזים מסחריים ויכול להיות שזה באמת יש צורך של הדבר הזה כדי שלא יחנו איזה יום שלם. אני מבין את הצורך. אבל יש לי כמה דגשים. קודם כל בשנה שעברה זכור לי שגם העליתם את הנוסח הזה, לדעתי נוסח זהה, כן? וזה לא עבר וגם חברי הקואליציה חשבו בזמנו שזה לא משהו שצריך לעשות את זה. והנה עברה שנה ואני חושב שהמצב עכשיו של העיר הוא עוד יותר קשה, עברה עלינו על התושבים שנה קשה של קורונה, המורל הציבורי הוא מאוד מאוד נמוך, אני לא חושב שזה הזמן עכשיו להכניס יד לכיס של התושבים ולעשות את זה. א. פומרנץ, רה"ע: אמרתי זה לא תושבים, יוסי יקירי, לא תושבים.

י. ברדא: אבל רגע, אני רוצה להגיד משהו, עוד משהו לגבי זה. אתה אומר שמראש אתה בא ואומר אני מגביל את זה רק למתחמים של אזורים מסחריים. אבל בסופו של דבר האישור הוא בעצם לכל העיר. אתם תוכלו לעשות אחר כך מה שאתם רוצים בחוק העזר הזה.

א. פומרנץ, רה"ע: לא אתם, אנחנו.

י. ברדא: אתם כי כנראה אני לא יאשר את זה,

א. פומרנץ, רה"ע: קובעי המדיניות.

י. ברדא: בדיוק, מי שיצביע בעד ואני לא אצביע בעד הדבר הזה כי אתם יכולים לצבוע את כל העיר ולגבות על חניה מכל מקום.

א. פומרנץ, רה"ע: אני הבטחתי, אני הבטחתי שאנחנו נוריד היטל שמירה, הורדנו. אני מבטיח לך פה היום לא לכל העיר, למרכזים מסחריים. אז נאום שלך מצוין אם הולכים לתת לכל העיר.

י. ברדא: רגע, רגע ארקדי, תן לי בבקשה לסיים.

א. פומרנץ, רה"ע: כן. סליחה.

י. ברדא: אם אתה, אם זה מה שאתה מתחייב לעשות אז אני הייתי מצפה שבחוק העזר תהיה בעצם התניה כזאת שמגבילה ומסייגת, שאומרת אנחנו עושים את זה רק במרכזים מסחריים. שלא תהיה את האופציה בכלל. זה דבר אחד.

דבר שני שאני רואה פה מתוך חוק העזר שאנחנו גובים בעצם אגרה שנתית מכל תושב, נכון? תקנו אותי אם אני טועה.

עו"ד טואף: אם יקבעו דמי חניה אז,

י. ברדא: אוקי.

א. פומרנץ, רה"ע: תהיה לתושב אפשרות לקנות חניה שנתית.

י. ברדא: ואז כל תושב יצטרכו בעצם, צריך בעצם לשלם אוטומטית על כל רכב,

א. פומרנץ, רה"ע: לא אוטומטית. לא, לא, לא, לא. אם ירצה. אם ירצה. אל תקנה.

י. ברדא: מה זה אם ירצה? אז איפה הוא יחנה אם לא,

א. פומרנץ, רה"ע: מה זאת אומרת? תחנה איפה שאתה רוצה. אז אתה תשלם, במרכז מסחרי תשלם.

כ. עודה: אתה מתכוון שאם תושב העיר הרגיל מעוניין לחנות,

א. פומרנץ, רה"ע: רגע, סליחה שנייה. אתה סיימת, יוסי?

י. ברדא: לא. אז מה שאני אומר,

א. פומרנץ, רה"ע: אני מתנצל. שנייה, בואו ניתן לסיים לחבר.

י. ברדא: אני מיד מסיים. מה שאני אומר בשנה שעברה זה נדחה, אני לא

רואה שום סיבה עכשיו שהשתנתה בעצם לאשר את הדבר הזה.

וגם חברי הקואליציה תדעו לכם שאם אתם תאשרו את זה

ומעלות תרשיחא לראשונה תהפוך לכחול לבן, יבואו וישאלו

התושבים בעתיד מי אישר את הדבר הזה? כל אחד ואחד מכם

יהיה הכתובת מבחינתי. אז תחשבו טוב מה אתם עושים כי זה

משהו שעכשיו הולך לדראון עולם עד שיבוא מישהו ויבטל את זה,

זה הולך להיות.

דבר שני, אם אתם רוצים להגביל את זה, בבקשה בואו תקנו את

חוק העזר ותגבילו את זה רק לאזורים מסחריים ואז נדבר על זה

מחדש. זה מבחינתי.

א. פומרנץ, רה"ע: אוקי.

כ. עודה: לא ברור בהצעת החוק הזו איך אפשר להגביל את שטח החניה

ביחס למתחמים מסחריים. יכולים להיות מצבים שזה נורא ברור

כמו במתחם צי. נורא ברור. יכולה להיות גם מחלוקת סביב האם

השטח בכניסה לתרשיחא ליד קאן זמאן הוא שטח ציבורי, ואם

השטח הציבורי הזה בזיקה כלשהי לקאן זמאן אז הוא הופך להיות

מתחם מסחרי לקאן זמאן למרות שהוא לא בבעלות קאן זמאן.

א. פומרנץ, רה"ע: על איזה מהם אתה מדבר? על החניה הפרטית של קאן זמאן

או ממול?

כ. עודה: לא, לא, חניה פרטית של קאן זמאן.

א. פומרנץ, רה"ע: ממול.

כ. עודה: חניה פרטית. ממול.

א. פומרנץ, רה"ע: אוקי.

- כ. עודה: עכשיו כאן יש אי בהירות. שנית, כפי שאמר,
- א. פומרנץ, רה"ע: אני לא הבנתי למה פה יש אי בהירות.
- כ. עודה: שטח של קאן זמאן הפרטי הוא שטח של קאן זמאן,
- עו"ד טואף: חוק העזר יחול רק על שטחים ציבוריים. אתה לא יכול להחיל חוק עזר על שטח פרטי.
- כ. עודה: זה ברור מאליו. השטח הציבורי שליד קאן זמאן האם ייחשב לשטח ציבורי שהוא שייך למרכז מסחרי? מה זה שייך למרכז מסחרי? אתה כותב,
- עו"ד טואף: אנחנו לא מביאים לאישור פה חיוב על שטחים ציבוריים או מרכזים מסחריים.
- א. פומרנץ, רה"ע: כמיל ידידי, אתה הולך על משהו ספציפי כרגע. אנחנו באמת לא נעשה שום דבר אחרי הגב, אנחנו נדבר אתכם. אתכם הכוונה גם כן יש סגנים,
- י. ברדא: אנחנו אחר כך כבר, אתה יודע,
- א. פומרנץ, רה"ע: אין בעיה,
- כ. עודה: תגיד חוק עזר, גמרנו, אישרנו.
- א. פומרנץ, רה"ע: אוקי. סליחה שקטעתי. יש לך זמן חמש דקות. בבקשה. אנחנו קיבלנו פה המון פניות דווקא מעסקים.
- כ. עודה: הצעת החוק הזאת נותנת לגיטימציה למרקור כל המדרכות בישוב. זו הצעה ואני סבור שאם גם כן יש אי הבנות,
- י. ברדא: בסדר, משתנים הזמנים, מחר צריך את כל העיר, מה תעשה?
- א. פומרנץ, רה"ע: יוסי, אני לעומת אחרים שומר על המילה שלי.
- י. ברדא: נכון, יש לך מילה, אין ספק.
- א. פומרנץ, רה"ע: אני שומר על המילה שלי.
- י. ברדא: מה לעשות? המצב הכלכלי של העירייה לא הולך ומשתפר.
- א. פומרנץ, רה"ע: עם כל זה אנחנו ביטלנו את היטל השמירה. סליחה כמיל, הנה אני עצרתי. תוספת דקה. כמיל בבקשה.
- כ. עודה: אני לא סבור שצריכה להיות חקיקה העומדת בסתירה לחזון של ראש העיר. אני לא מצליח להבין את זה. אם ראש העיר בא ואומר

אני מוכן לעשות ספציפיקציה של הדרישה הזו אני לא יכול להבין למה ההיטל צריך להיות היטל פתוח.
ואני אקצין בשביל חברים, נניח שראש העיר בשל נתונים קואליציוניים מחר או מחרתיים ימשיך באג'נדה שלו, בעמדה העקרונית הזאת אבל נוצר מצב קואליציוני שאין לו רוב ומתהפכים עליו ולמרות רצונו הטוב ורוצים למרקר את כל המדרכות, יש לגיטימציה. אני לא סבור שאנחנו צריכים להגיע למצב כזה. איך לא מגיעים למצב הזה? מונעים אותו מלכתחילה. בהיעדר ספציפיקציה כפי שאומר ראש העיר אינני רואה שום טעם או שום סיבה לא לעשות את הספציפיקציה בהתאם לרצון של ראש העיר. ככל שהיא תיעשה כנראה שהיא תבורך. בשלב הזה אני מתנגד.

א. אשל אסולין: אתה לא יכול,

עו"ד טואף: הספציפיקציה שאתה מדבר עליה היא לא תהיה מאושרת במשרד הפנים.

א. אשל אסולין: אתה לא יכול, אתה צריך להביא חוק עזר בשלמותו. לגבי הפעלה של החוק עזר, מדיניות ההפעלה היא תתקבל אחרי שהחוק יועבר ברשומות.

כ. עודה: חברים, אתם תבואו, יבוא משרד הפנים, אתה תבוא בעוד חודשיים ותגיד לי כמיל זה לא אני. זה לא אני. זה הדרישה של משרד הפנים.

א. פומרנץ, רה"ע: קודם כל זה גם לא חייב להיכנס ממחר. בוא, פרופורציות. י. ברדא: אז בשביל מה לאשר את זה? אבל רק רגע, אני רק רוצה לשאול שאלה. אתה יודע מה, יותר נכון דוגמא. זה כמו שתבוא עכשיו אנחנו רוצים להעלות את הארנונה ולהכפיל אותה פי 2. אנחנו רק מאשרים, אנחנו לא באמת הולכים לעשות,

א. פומרנץ, רה"ע: זה לא אותו דבר, יוסי. זה לא אותו דבר.

י. ברדא: פי 2. בשביל מה לעשות את זה?

א. פומרנץ, רה"ע: ארנונה זה,

י. ברדא: לא, אני נתתי את זה כדוגמא.

א. פומרנץ, רה"ע: לא, היא דוגמא לא טובה. לא נכונה.

י. ברדא: אתה בא ואומר אני מבקש שתאשר לי את כל העיר אבל אל תדאג, אני לא הולך ליישם את זה. אז בואו לא נאשר את זה. בשביל מה לאשר?

א. פומרנץ, רה"ע: חברים יקרים, יש פה עוד טענות? עוד בקשות? אנחנו יכולים להגיע להצבעה או שמישהו רוצה לדבר?

י. ברדא: אני רק אומר שתחשבו טוב טוב כי הציבור לא יאהב את זה, תחשבו טוב טוב,

א. פומרנץ, רה"ע: אני מסכים איתך, בגלל זה אני אומר לך אנחנו לא עושים את זה גם מייד. זה אחד. שתיים, אני חושב שציבור יאהב שניתן לו שירות פנטסטי בכל מיני נושאים כמו שעושים בכל מיני מקומות כמו חינוך, כמו עכשיו עובדים עם השפ"ע, צריכים לתת כל מיני פתרונות. אנחנו, אנחנו אני אומר אני וחברי קואליציה ואתם כאופוזיציה חייבים לראות שיש עבודה מול תושב וצריכים לתת לו שירות. אבל אם משלמים לנו מבחון, תושב חוץ מגיע ושם רכב בחניון למה שלא ישלם?

י. ברדא: אתה יודע מה? תושבי חוץ, אז בוא תיתן לתושבי העיר איזושהי מדבקה או משהו,

א. אשל אסולין: כשתהיה מדיניות. אז קביעת המדיניות,

א. פומרנץ, רה"ע: בסדר גמור. זה קביעת המדיניות. קודם כל חוק עזר, אחר כך אני קיבלתי את ההצעה שלך, נחשוב עליה. יכול להיות שהיא באמת מצוינת, נעשה את זה גם. נכון.

י. ברדא: אגב בתרשיחא גם לא אהבו את זה. נחלה בישיבת הנהלה אמר שהוא נמנע. הוא לא אהב את זה, גם בתרשיחא לא אהבו את הדבר הזה.

א. פומרנץ, רה"ע: בסדר.

כ. עודה: איפה בכלל יש מדרכות בתרשיחא?

ט. נחלה: אין לנו, אין לנו, רק מול הקאן זמאן.

א. פומרנץ, רה"ע: חברים,

- ט. נחלה: הבעיה גם זה לא זה כי בעלי העסקים שיקבלו עכשיו כרטיס בחינם שהם לא ישלמו.
- א. פומרנץ, רה"ע: כן, זה יתקבל, ההצעה שאתה אומר שאנשים שלנו, של העיר, י. ברדא: אז מה הטעם לאשר חוק כזה,
- א. פומרנץ, רה"ע: כי אני לא יכול לגבות מתושבי חוץ. זה כמו שעכשיו קורה לנו באגם מונפורט יש שם חניה כחול לבן, אנחנו ממתנינים שיהיו שם חוק עזר של מעלה יוסף כי כל חודש, סליחה כל חודש, כל קיץ יש שם הפסד. עכשיו תושבים לא ישלמו, משלמים אלה שבאים מבחוץ.
- ורק בחגים, אינשאללה שיחזרו החגים, אז אנחנו נקבל שם 500 אלף שקל על כל התקופה של החגים, מתושבי חוץ, חברים, זה לא כסף מבוטל.
- י. ברדא: אבל ארקדי, כל מה שאתה אומר זה נכון לגבי החוק, אבל יש גם את התוספת לחוק ששם ספציפית אומרים איך גובים, מה גובים, א. פומרנץ, רה"ע: אנחנו כהנהלת העיר עם האופוזיציה נעשה את זה. י. ברדא: אז בוא נעשה ככה אני מסכים להצביע בעד, בסדר? תקשיב. א. פומרנץ, רה"ע: כן, אני מקשיב. בשמחה.
- י. ברדא: אני מוכן להצביע בעד החוק הזה בתנאי שאתה קובע את הקריטריונים אתה מביא את זה עוד פעם למועצת העיר.
- א. פומרנץ, רה"ע: אחד אנחנו נביא להסביר לכם, אין בעיה. לא עושים שום דבר אחרי הגב. נביא את זה כדי שתשמעו אותם כי חשוב לנו שתהיו שלמים עם הדבר הזה. אנחנו כולנו, כ. עודה: אז תשדרגו, ארקדי, תשדרגו את זה,
- א. פומרנץ, רה"ע: אי אפשר. כמיל, אתה עו"ד. יאללה אתכם, אתם עורכי דין, אני צריך לקבל את החוק. אחר כך אני שומע, אמרתי אני שומע בקולכם ואם יוסי אומר, אני אומר אני מוכן שאנחנו אחר כך נשב אתכם. אין לי בעיה.
- י. ברדא: מה זה נשב אתכם? מה זה אומר?
- א. פומרנץ, רה"ע: אם תרצו להגיע, אתם תגידו.

י. ברדא: לא, תביא את זה למועצת העיר, את הקריטריונים, את המדיניות, את כל הדברים.

א. פומרנץ, רה"ע: נביא מדיניות, כן. לא יודע אם להצבעה, אבל נביא את זה להסברה. חברים יקרים, בואו נכניס את החבר שלנו להצבעה.
ט. נחלה: אני בהזדמנות פה רוצה להתייחס לנושא הזה. אני לא כל כך רואה שזה מכניס כסף הרבה לעירייה, אבל איפה שיש לנו כסף שאפשר להכניס לעירייה לא עושים את הדבר הזה. באגם מגיע 180 אלף מבקרים בשנה ויש לנו נתון כזה, שם שקל אחד לא גובים על חניה. שם לא גובים מאנשים שבאים ועושים חאפלות וגריל וזה, בלגן עושים שם, לא גובים שקל אחד.

י. ברדא: תושבי חוץ.

ט. נחלה: על זה אנחנו צריכים לחשוב,

י. ברדא: תושבי חוץ.

ט. נחלה: תושבי חוץ.

י. ברדא: כן.

א. פומרנץ, רה"ע: ותכנית היא עלינו, שזה לא שטח שלנו אבל תוכנית היא עלינו.

ט. נחלה: אתה יודע איזה סכומים אתה יכול לקבל באגם?

כ. עודה: וכמה כסף צריך להשקיע בניקיון שם אחריהם.

א. פומרנץ, רה"ע: כי אני לא יכול. גם ניקיון וגם חשמל. גם חשמל, גם מים, גם תחזוקה, הכול.

ט. נחלה: ואתה לא גובה שקל שמה.

(מדברים ביחד)

ש. סויסה: צריך גם לראות באמת את החירום שבעניין. אתה בא לצי סנטר

אין לך חניה. אין. אתה יכול להסתובב,

א. פומרנץ, רה"ע: היום בקורונה.

י. ברדא: לא, אבל רצו להגדיל את החניות ובאה העירייה,

א. פומרנץ, רה"ע: אנחנו במשא ומתן איתם, היה שם איזה פלישונת. אנחנו

במשא ומתן איתם, נאפשר להם. אבל עירייה צריכה ליישר את

ההדורים בעניינים האלה. זה הכול.

ש. סויסה: רק אני, ארקדי, אני צריך להעיר לכמיל איזה הערה, יכול להיות שהוא לא שם לב לדבר הזה. בתרשיחא, כמיל, מול קניון קאן זמאן אני לא אומר, אבל רוב הרכבים שחונים שם משעות הבוקר הם נוסעים לנהריה, לתל אביב, לחיפה וחוזרים ומשאירים את הרכבים שלהם והתחנה שם היא תחנת אוטובוס על יד ונוסעים וממש חוסמים את העלייה.

א. פומרנץ, רה"ע: למה שלא ישלמו כסף? למה שהם לא ישלמו כסף?

ט. נחלה: אני רוצה שהם ישלמו כסף.

א. פומרנץ, רה"ע: הכסף הזה יכנס לכיס שלך. חברים, אני יכול להכניס את מוטי להצבעה?

י. ברדא: כן, רק רגע. אני אומר בהקשר למה שאתם אומרים אני חושב שנחלה צודק בהחלט לגבי מקורות הכנסה נוספים. לכן אני אומר לקחת עכשיו מהתושבים על כחול לבן זה לא מקורות הכנסה שהעירייה צריכה לייצר. יש מספיק מקורות, מה קורה עם תוכנית ההמראה הזאת שדיברתם עליה?

א. פומרנץ, רה"ע: זה לא בסדר יום, יוסי. נו, אל תיתן לי עכשיו זה,

א. אשל אסולין: ארקדי קדימה.

א. פומרנץ, רה"ע: מי בבקשה בעד הפרוטוקול?

מ. בן דוד: אני רוצה להתייחס לדבר הזה.

א. פומרנץ, רה"ע: לא. סליחה, בעד החוק עזר.

מ. בן דוד: אני מבקש לרשום בפרוטוקול שהוא לא נותן לי להתייחס,

א. פומרנץ, רה"ע: כי אתה נכנס רק להצבעה, מוטי. אתה נכנס רק להצבעה.

מ. בן דוד: בבקשה לרשום בפרוטוקול.

א. פומרנץ, רה"ע: ואתה אל תתיישב בבקשה, אתה תצא אחר כך עוד פעם תכנס להצבעה.

מ. בן דוד: אני אצא, אני אשב אצביע ואחר כך אצא.

א. פומרנץ, רה"ע: מי בבקשה בעד?

ט. נחלה: אני בישיבה שעברה נמנעתי ואני נמנעתי כי כל הנושא הזה,

א. פומרנץ, רה"ע: אוקי. מי בבקשה נמנע, שמענו. מי נגד? 3. תודה רבה.

2. אישור פרוטוקולים:

פרוטוקול ועדת כספים 1/2021 מיום 1.2.2021

פרוטוקול הנהלה 1/2021 מיום 1.2.2021

א. פומרנץ, רה"ע: סעיף הבא. מוטי יכול להישאר או שהוא צריך לצאת?

מ. בן דוד: מה אומר החוק?

א. פומרנץ, רה"ע: אז תצא בבקשה, תחזור,

מ. בן דוד: מה אומר החוק?

א. פומרנץ, רה"ע: תצא בבקשה ותחזור להצבעה.

מ. בן דוד: אני שואל מה אומר החוק.

עו"ד טואף: צריך להחזיר אותך להצבעות.

מ. בן דוד: רק להצבעות?

עו"ד טואף: כן.

א. פומרנץ, רה"ע: אז אתה תחזור בבקשה להצבעה. תודה רבה.

י. ברדא: ארקדי, היינו בסרט הזה קדנציה קודמת. זוכר?

א. פומרנץ, רה"ע: לא היינו, אותי לא הוציאו. אני הייתי כל הזמן בגדר החוק.

מוטי בבקשה.

י. ברדא: אני חושב, אני רוצה לתת פה הערה בונה לכולם, כן? אנחנו

יושבים פה כולנו נבחרים ציבור, יש פה גם עובדי עירייה. אני מהצד

אומר לכם זה לא מכבד את התושבים שצופים בנו עכשיו, זה לא

מכבד אותנו,

א. פומרנץ, רה"ע: יוסי, זה מכבד,

י. ברדא: כל ההתכסחות שבינך לבין מוטי זה נראה מאוד קטנוני,

א. פומרנץ, רה"ע: לא, זה לא ביני ובין מוטי.

י. ברדא: ומאוד לא מכבד את הציבור.

א. פומרנץ, רה"ע: אני יש לי שאלה אליך, יוסי.

כ. עודה: אני חושב, מוטי, אנחנו היינו באופוזיציה לא מדברים,

א. פומרנץ, רה"ע: יוסי וכמיל, אני פוגע בכבוד שלכם? אני מדבר אתכם,

(מדברים ביחד)

א. פומרנץ, רה"ע: אבל זה צריך להיות הדדי. זה צריך להיות הדדי. התושבים

צריכים לדעת שהחלטות שמתקבלות כאן אך ורק לטובת התושב,

גם אם זה לא לטובת האופוזיציה. ואני כשהייתי אופוזיציה ויש פה עוד חבר שהיה איתי באופוזיציה לא הגענו לרמות כאלה,

י. ברדא: גם אני הייתי איתך באופוזיציה.

א. פומרנץ, רה"ע: אנחנו ככה דיברנו עם ראש העיר?

י. ברדא: לא. ארקדי, אבל גם אתה כעסת וזרקת,

א. פומרנץ, רה"ע: כעסתי.

י. ברדא: על הרצפה.

א. פומרנץ, רה"ע: לא, לא זרקתי על הרצפה. דפקתי על השולחן. הכול בסדר.

אבל לא נכנסנו לרמה אישית.

י. ברדא: להוציא נבחר ציבור החוצה הלוך ושוב לדעתי לא מכובד ולא

מקובל.

א. פומרנץ, רה"ע: לא מכובד, אז שייקח מסקנות. ישיבה הבאה יבוא ויתנהל

כמו, שיגיד מה שאתה אומר אני לא פוסל אותך, אני איתך, כמיל,

אין לי בעיה, אני אפילו נהנה לשמוע את כמיל, זה דרשה, אם חס

וחלילה נצטרך אותך אתה תהיה עו"ד שלי. אין לי בעיה. סליחה

שאני משווה, כן? העניין הוא ברגע שאתה נותן כבוד אני נותן

כבוד, כולם מכבדים, הכול בסדר. שיחה מצוינת, גם אם אנחנו לא

מקבלים את הדעה אחד של השני. סעיף הבא בבקשה.

א. אשל אסולין: סעיף הבא זה אישור פרוטוקול ישיבת ועדת כספים מיום 1.2.2021.

א. פומרנץ, רה"ע: התייחסות בבקשה, חברים. יש התייחסות? זהו? אז אפשר,

י. ברדא: אתם לא רוצים להגיד על זה כלום? הגזבר?

א. פומרנץ, רה"ע: אנחנו דיברנו.

י. ברדא: תציג את זה בפני מועצת העיר.

א. אשל אסולין: יש פרוטוקול.

א. פומרנץ, רה"ע: יש פרוטוקול, קראתם אותו. יש לכם מה להתייחס? יש

שאלות? אם אין אז כנראה עיינתם בו עמוק וידעתם, הבנתם

והכול בסדר.

מ. בן דוד: אני הולך. אני רוצה בבקשה לרשום לפרוטוקול שלא נותנים לי

להתייחס פה לנושאים חשובים ולכן אין טעם שאני אהיה. אני

מתנגד לכל שאר הסעיפים.

- א. פומרנץ, רה"ע: זה אי אפשר. אתה רוצה לחכות לשאר הסעיפים,
 מ. בן דוד: אני אמרתי שיהיה רשום לפרוטוקול.
- א. פומרנץ, רה"ע: אבל אתה לא יכול.
 מ. בן דוד: אני לא אשאר לבדיחה הזאת.
- א. פומרנץ, רה"ע: אוקי. הבדיחה הזאת קוראים לה חוק במדינת ישראל, אבל
 זכותך.
- מ. בן דוד: הבדיחה הזאת קוראים לה ארקדי פומרנץ. אתה בדיחה.
 א. פומרנץ, רה"ע: יוסי, עכשיו הבנת על מה דיברנו?
 מ. בן דוד: אתה לא קראת פה דיקטטור? אתה פה לא צעקת? למה אתה
 משקר פה? אתה פה התנהגת כמו אחרון האנשים.
- א. פומרנץ, רה"ע: אל תיקח דוגמא רעה.
 מ. בן דוד: אל תשכח את זה.
- א. פומרנץ, רה"ע: אל תיקח דוגמא רעה, תיקח דוגמא טובה.
 מ. בן דוד: הכול מוקלט, אל תשכח. הכול מוקלט.
 א. פומרנץ, רה"ע: תיקח דוגמא טובה, אל תיקח דוגמא רעה.
 מ. בן דוד: תיקח אתה דוגמא.
- א. פומרנץ, רה"ע: בסדר. מה אתה רוצה? טוב, אוקי. בסדר. כן חברים, בבקשה,
 יש לכם להתייחס?
- י. ברדא: אתם מנהלים כרגע את העיר, המפתחות בידיים שלכם. אתם
 יודעים כנראה מה אתם עושים עם הכספים הכי טוב למרות
 שכרגע המצב לא נראה הכי מזהיר, אז אנחנו שנינו נמנעים לגבי
 כל הכספים.
- א. פומרנץ, רה"ע: תודה רבה. מי בבקשה בעד?
 א. אשל אסולין: יש לנו אישור פרוטוקול של ישיבת הנהלה שגם מאותו תאריך,
 הופץ אליכם.
- א. פומרנץ, רה"ע: יש התייחסות, חברים?
 י. ברדא: אני נמנע פה גם.
 כ. עודה: היינו הך.
- א. פומרנץ, רה"ע: אוקי. מי בעד בבקשה? תודה רבה. הישיבה נעולה. תודה לכולם.

סוף הישיבה